

कर्मणा तदुचितव्यापारेण ॥ ३९॥ नरेण नृपेणेतिपाठः ॥ क्षत्रियेणेत्यर्थइतिकतकः ॥ परलोकंजिगीषता धार्मिकत्वादित्त्वभाववता भवितव्यं ॥ ४०॥ नःपितुर्वत्तं शुभं नि
शाम्य पर्यालोच्य तेनसउत्तमांगतिगतइतिज्ञात्वा त्वंस्वभावेनधार्मिकत्वादिलक्षणेनोपलक्षितः आत्मानं आत्मनःपरलोकहितमनुतिष्ठ चिंतयेत्यर्थः ॥ ४१ ॥ ४२॥ इति
रामाभि० रा० ति० वा० आ० अयो० पंचोत्तरशततमःसर्गः ॥ १०५॥ ॥७॥ ॥७॥ अथभरतःक्षात्रधर्मावष्टंभेन रामप्रत्यावृत्तिप्रार्थयते ॥ एवमुक्तेति ॥ १॥

तद्वचःपितुरेवाहंसंमतंधर्मचारिणां ॥ कर्मणापालयिष्यामिवनवासेनराघव ॥ ३९॥ धार्मिकेणानृशंसेननरेणगुरुवर्तिना ॥ भवितव्यं
नरव्याघ्रपरलोकंजिगीषता ॥ ४० ॥ आत्मानमनुतिष्ठत्वंस्वभावेननरर्पभ ॥ निशाम्यतुशुभंवत्तंपितुर्दशरथस्यनः ॥ ४१ ॥ इत्येवमु
क्तावचनंमहात्मापितुर्निदेशप्रतिपालनार्थं ॥ यवीयसंभ्रातरमर्थवच्चप्रभुर्मुहूर्तादिररामरामः ॥ ४२ ॥ इत्यार्षेश्रीमद्रामायणेवाल्मी
कीयेआदिकाव्येअयोध्याकांडेपंचोत्तरशततमःसर्गः ॥ १०५॥ ॥७॥ ॥७॥ एवमुक्तातुविरतेरामेवचनमर्थ
वत् ॥ ततोमंदाकिनीतीरेरामंप्रकृतिवत्सलं ॥ १॥ उवाचभरतश्चित्रंधार्मिको धार्मिकंवचः ॥ कोहिस्यादीदृशोलोकेयादृशस्त्वमरिंदम
॥ २ ॥ नत्वांप्रव्यथयेदुःखंप्रीतिर्वानप्रहर्षयेत् ॥ संमतश्चापिदृष्टानांतांश्वपृच्छसिसंशयान् ॥ ३ ॥

चित्रं उक्तियुक्तिविशेषोपपन्न
त्वाल्लोकस्यविस्मयजनकं ॥ कोहिस्यात् नकोपीत्यर्थः ॥ यादृशोयादृशमाहात्म्यवान् ॥ २ ॥ दृष्टानांसंमतोपि धर्मविषये रामवदेववर्तितव्यमितिदृष्टान्तभूतोपि लोक
मर्यादामनुसरन्तान्वद्वान् संशयान्संशयास्पदधर्मान्पृच्छसि ॥ एवंचसर्वज्ञाप्तकामत्वात् तवनदुःखंइतिभावः ॥ ३ ॥